

hvem han havde stemt, ikke oplæst for vedkommende Vælger, trods Paabudet i Valglovens § 41.

Baastrup, den 15de April 1895.

L. Nielsen.

Det er alle de „Bevisligheder“, som ere indkomne. Det høje Ting vil se, at der ikke nævnes noget Navn paa nogen Vælger, som ikke er kommen til at afgive sin Stemme paa Grund af den Maade, hvorpaa Afstemningen er foregaaet. Der nævnes ikke heller Navnet paa nogen Vælger, hvis Stemme er bleven tilført Listerne paa en urigtig Maade. Det er Klager og „Bevisligheder“, som ere holdte ganske i Almindelighed. Jeg stønner derfor ikke, at de fremkomne Uregelmæssigheder, selv om de virkelig have fundet Sted, efter den Praksis, Folketinget hidtil har fulgt ved Afgørelsen af omtvistede Valg, have en saadan Betydning, at de kunne medføre en Udsættelse af Valgets Godkendelse, der jo kvalitativt, om end ikke kvantitativt, er det samme som en Nægtelse af det stedfundne Valgs Gyldighed, idet Kredsen bevæges sin Repræsentation i nogen Tid, om end Udsættelsen ikke fører til en endelig Forløstelse. Jeg bør fremhæve, at mod disse Klager staaer der for det første den samlede Valgbestyrrelsens Erklæring i Valgbrevet, der er saalydende: „At alt, hvad der ifølge Forfkrifterne i Grundloven og i Valgloven af 1867 skal iagttages med Hensyn til Valget, er efterkommet, bekræftes herved med vore Underkrifter.“ Jeg skal endvidere af Valgbogs-Udskriften anføre følgende: „Paa samtlige Afstemningssteder“, hedder det i denne, „var der fri og uhindret Adgang for enhver Vælger til at afgive sin Stemme umiddelbart ved Valgbordet“. Dette er jo et bestemt og positivt Vidnesbyrd om, at enhver Vælger uhindret kunde komme til at afgive sin Stemme. Denne Erklæring staaer i Modstrid med, hvad der fremhæves i alle 3 saakaldte Bevisligheder. Da Sagen paa ny var til Drøftelse i Mødet i Formiddags, viste det sig, at nogle af de Medlemmer, som i Gaar havde været med til at indstille Valget til Godkendelse, nu mente, at det var rigtigt at faa Valget udsat, saaledes at der nu er blevet Flertal for Forslaget om at udsætte Godkendelsen, hvorimod der nu kun er et Mindretal i Afdelingen, der fremdeles foreslaar Tinget at godkende Valget og henvise Klagerne til Prøvelse og nærmere Overvejelse af Valgbrevsubvalget. — Jeg maa naaakte, inden jeg slutter, have Lov til fra en tidligere lignende Lejlighed at oplæse en Udtalelse fra

et mangeaarigt erfarent Medlem af dette Ting, nemlig det ærede Medlem, som nu beklæder Formandspladsen. Det er en Udtalelse, der angaar de Grundsatninger, som man allerede for en Række Aar tilbage fulgte ved Afgørelsen af Valg, ved hvilke der havde fundet Uregelmæssigheder Sted, og som Tinget senere har fulgt, hver Gang der har foreligget Valgklager til Afgørelse. Det ærede Medlem, Tingets nuværende Formand, udtalte i dette Ting i Samlingen 1869—70 følgende Ord, som jeg ganske kan gøre til mine: „Ved næsten ethvert Valg, hvorom der er Spørgsmaal, gør der sig to bestemte Anstuelser gældende om, hvilken Vægt der skal tillægges Valglovens Bestemmelser. Nogle sige, at naar disse klare, bestemte Regler ere blevne overtraadte, maa Valget erklæres for ugyldigt, medens andre sige, at det ikke skal erklæres ugyldigt, medmindre Overtrædelsen har haft Indflydelse paa Valgets endelige Udfald. Jeg tror, at denne sidste Anstuelse i Reglen er den, som har vundet Folketingets Bifald. Naturligvis kan der være Undtagelser, det vilde være umuligt andet, end at der i en stiftende Forsamling, og i en Forsamling, som i Reglen kun afhandler disse Spørgsmaal med tre Aars Mellemrum, og hvor der ved hvert er højt forskellige Biomstændigheder, der kunne have Indflydelse paa Valget, kan komme afvigende Stemmegivninger, eftersom den ene eller anden Opsættelse kan gøre sig gældende; men jeg tør sige, at det har været en staaende Regel for Folketinget, at en Formfeil ikke tillægges afgørende Betydning, medmindre den sandsynlig har haft den Indflydelse, at Valget vilde have faaet et andet Udfald, naar den ikke havde fundet Sted.“ — I Henhold til denne Grundbestrægtning, som jeg finder fuldstændig rigtig, og som har fundet Bekræftelse ved mange senere Afgørelser af omtvistede Valg, tillader jeg mig paa ny at indstille til det høje Ting, at det godkender Valget af Redaktør Oluf Sjørgensen som Folketingsmand for Standerborg Amts 2den Valgkreds.

N. Clausen: Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger om Valget i Maribo Amts 3dje Valgkreds. De Klager, der foreligge, synes ganske vist i Øjeblikket meget graverende, men jeg vil særlig betone dette i Øjeblikket. Det er naturligvis det, at de synes graverende, der maa have bevæget Afdelingen til at indstille Udsættelsen af Valget. Jeg var Medlem af den Afdeling, hvori dette Valg behandlede, og jeg stemte hverken for eller imod Udsættelsen, fordi